

„Jsem velmi rád, že jsem mohl u příležitosti 800. výročí založení obce Drysice slavit mši svatou k poctě blahoslavené Panny Marie. Ona at' žehná drahé farnosti a činí ji zahradou dobrých rodin, povolání, zdravé a dobré mládeže“

J. E. MONS. GIOVANNI COPPA, APOŠTOLSKÝ NUNCIUS V UPOMÍNKU NÁVŠTĚVY DRYASIC, 16. 6. 2001

Fanfáry, jimiž posvátný Velehrad vítal v roce 1990 papeže Jana Pavla II. – nejvýznamnějšího poutníka od dob soluňských bratří, zazněly k poctě J.E. Mons. Giovanni Copsy, apoštolského nuncia v České republice, když se v liturgickém průvodu ubíral z farní budovy do chrámu Narození Panny Marie v Drysicích.

Tam se už shromážděný

Boží lid připravoval na slavení eucharistie modlitbou a zpěvem pod vedením Mons. Josefa Olejníka (nar. 1914), kněze, jenž své hudební nadání a hlubokou slováckou zbožnost zúročil na studiích v Římě, zvláště na papežském institutu posvátné hudby Santa Cecilia, aby pak – věrný II. vatikánskému koncilu (konstituce *Sacrosanctum Concilium*) zhudebnil žalmy, vytvořil liturgické zpěvy a především ordinária (např. Česká mše z Andělské hory), která se stala modlitbou celého českého národa. Za zpěvu introitu z norovoroční slavnosti

Matky Boží Panny Marie - "*Bud' zdráva, svatá Boží rodičko*", vešel liturgický průvod do chrámu. Ve znamení Té, *'která porodila Krále, jenž nad nebem i zemi vládne na věčné věky'* vítalo shromáždění věřících nuncia Svatého Otce, jenž v tomto historickém okamžiku vkládal pečeť *'klíčů Božího království'* do dění budoucích věků.

Po nunciově úvodním

pozdravu zazněla tato vděčnost v uvítacím slovu věřících, které jménem farnosti pronesla prof. V. Poláchová a pan L. Adamec. Kytice z pěti antúrii snad zpřítomňovala pětici

zemských kontinentů, na něž Mons. Coppa zavítal. I tím se jeho přítomnost stává významným katolicity (všeobecnosti) Kristovy Církve.

K prostřednictví Marie, Matky Církve, směřovaly modlitby eucharistického slavení.

K ní, *'ženě oděné sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy'* se upírala pozornost věřících

naslouchajících prvnímu čtení z knihy Zjevení. Avšak vzápětí se vynořuje jiné znamení *'veliký, ohnivě rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, jenž smetl třetinu hvězd z nebe'* a chtěl pohltit dítě, které měla žena porodit. Ta však uprchla na poušť, kde měla místo připravené od Boha. Nato nejmladší z apoštolů vyznává: *'Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: 'Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému'.*

Jako velkolepé defilé slávy zněla odpověď rezponzoriálního žalmu *'Ty, jsi čest našeho lidu'*, mimochodem jedné z prvních melodií, kterou Mons. Olejník vytvořil. Vždyť, jak kdysi napsal německý historik Reinsberg-

Düringsfeld - *"jen stěží lze najít národ, v němž by úcta k Panně Marii měla tak hluboké kořeny, jako je tomu v Čechách a především na Moravě"*. Tyto kořeny mariánské zbožnosti je však třeba hledat už v byzantské tradici svatých soluňských bratří. Z ní pramenil i text zpěvu před evangeliem, který nacházíme v Konstantinově *Proglasu: "Slyšte slovo, které od Boha vyšlo.."*

'Slovem' dnešního evangelia, přednášený diakonem F. Beníčkem, byl Lukášův text *Lk 1,39-56*. o Mariině cestě k Alžbětě; úryvek, předčítaný o svátku Navštívení Panny Marie, svátku zavedenému do liturgie všeobecné Církve díky pražskému arcibiskupovi Janu z Jenštejna.

Poté se ujal slova arcibiskup Coppa:

"Můj drahý otče Josefe Beničku, děkuji vám mnohokrát za vaše milé přivítání!

Vážení představitelé a vy všichni občané Drysic!

O této sobotě, zasvěcené Blahoslavené Panně Marii, slavíme mši svatou k její cti. Svatá Panna nás miluje, vybízí nás, abychom ji následovali ve svém každodenním boji proti hříchu. Bohoslužba slova byla velmi jasná a velmi závazná pro nás, kteří chceme být věřícími třetího tisíciletí, ale především pro vás, mladí, kteří budete jeho protagonisty.

V prvním čtení jsme byli přítomni podivuhodné a hrozné scéně z knihy Zjevení: "Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho

úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy... Potom se objevilo další znamení: veliký, ohnivě rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy... se postavil před ženu, aby pohltil její dítě." (Zj 11,19a-12,1,1;3.5)

Válka mezi d'ablem a Mariiným potomstvem, kterou Bůh ohlásil po hříchu prvního lidského svazku, pokračovala po staletí. Maria zvítězila.

Maria byla nesena k Bohu díky síle svého Syna, jediného vítěze nad d'ablem a zlem. Tato válka pokračovala a pokračuje v dějinách Církve. Zajisté víte, že bylo rozšiřováno třetí fatimské tajemství: je to jedno z nejzřejmějších

svědectví tohoto boje. Poslyšme, co napsala sestra Lucie, která měla zjevení s Hyacintou a Františkem: "Nalevo od naší Paní trochu výše jsme viděli anděla s plamenným mečem v levé ruce, který v záblescích vrhal plameny, které - jak se zdálo - chtěly zapálit svět, avšak uhasly pod dotekem záře, jež k němu vycházela z pravé ruky Naší Paní. Anděl, ukazující pravou rukou na zemi, zvolal mocným hlasem: Pokání! Pokání! Pokání! V nevýslovném světle, kterým je Bůh jsme spatřili - "podobně jako když se díváte v zrcadle na lidi, kteří

kráčeji před vámi"- bílé oděného biskupa, a domnívali jsme se, že je to Svatý Otec". Mnozí další biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na příkrou horu, na jejímž vrcholu byl velký kříž z neopracovaných kmenů jakoby korkového dubu s kůrou. Předtím než sem Svatý Otec dorazil, procházel vratkým krokem, zkroušenýbolestí a zármutkem, velkým, napůl zničeným městem, a modlil se za duše mrtvých, které na své cestě potkával,

a tak došel až na vrchol hory, padl na kolena na úpatí velkého kříže, a byl zabíjen skupinou vojáků, kteří na něj vypálili několik ran ze střelných zbraní a šípy, a současně stejným způsobem umírali jeden po druhém biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice i různé laické světské osoby, mužové a ženy rozličných vrstev a postavení. Pod dvěma rameny kříže byli dva andělé. Každý držel v

ruce křišťálovou kropenku, do které chytali krev mučedníků, a tou pak kropili duše, přibližující se k Bohu."

Proč vám to všechno povídám? Protože našim prvním a největším křesťanským závazkem je, abychom se i my podíleli na tomto boji a na vítězství Ježíše a jeho Neposkvrněné Matky proti pekelnému draku. Nejdůležitějšími etapami našeho vítězství jsou svátost zpovědi a svaté přijímání.

Především zpověď, skrze níž se vrháme do otevřené náruče Ukřižovaného, jenž zemřel, aby nás smířil s Otcem. Všechny zpovědi jsou vzrůstáním lásky k Ježíšovi a také odpuštěním hříchů. Všech hříchů. I těch největších. Bůh je milosrdný. Nesmíme si zoufat. On nás miluje. V životopise blahoslaveného otce

Oriona, italského kněze, jenž vykonal tolik děl milosrdenství, se dočteme, že kázal ve Svatém týdnu v jedné horské krajině a řekl, že Bůh odpouští každý hřích, i kdyby někdo

zabil svou matku. Když se pak vracel v noci z hor, vyšel proti němu muž, zahalený velikým pláštěm. Zastavil jej a kněz si myslel, že je to lupič. Muž se ho zeptal: "Je pravda to, co jsi dnes večer říkal? - Co? - "že Bůh odpouští i vraždu matky? Věz tedy, že já jsem před deseti lety zabil svou matku. Ty mi musíš dát rozhřešení." A otec Orione se posadil na zídku u cesty, vyzpovídal ho a nad nešťastníkem udělal znamení kříže.

Za druhé - svaté přijímání. V evangeliu jsme byli přítomni scéně navštívení Panny Marie: při vstupu do domu Alžběty zpívá své Magnificat. Maria je plná Ježíše, 'plena Deo', jak říká sv. Ambrož. Starou příbuznou a jejího syna, dosud skrytého po srdcem matky, naplňuje svým pozdravem milostí, jež se šíří skrze plod jejího lůna. Totéž činí dnes Maria pro nás. Přináší nám Ježíše, zatímco my jej dostáváme ve svatém přijímání. Udržuje v nás plody Ježíšovy přítomnosti.

Moji drazí věřící. Ať nám dá Panna Maria víru, za jakou ji chválila svatá Alžběta: "Blahoslavená, která jsi uvěřila." /Lk 1,45/. Ať nám dá naději, že se s ní opět spojíme v nebi. A především, ať nám dá lásku, abychom stále více milovali Trojjediného Boha a milovali svého bližního, zejména toho, kdo je opuštěný, smutný, nemocný!

Vybízím vás všechny: vás, děti, které máte růst v milosti a moudrosti jako Ježíš; vás, mladí, jestliže se chcete připravovat na zodpovědnosti života v radosti, čistotě, apoštolátu; i vás, moji milí otcové a matky, jestliže chcete dávat příklad upřímného a praktického křesťanského života, abyste dobře vychovávali své děti.

A pokud se nám snad nedostává sil, pohledme na Marii, jak nám říká svatý Bernard: "Pohled' na hvězdu, vzyvej Marii." Ona je nejdokonalejší svatyní a svatostánkem Ježíše a celé Nejsvětější Trojice.

Kéž nám Panna Maria pomáhá stále více milovat Boha; ať nás posiluje v našich předsevzetích; ať nás vždycky zachovává ve

věrnosti Církvi a Svatému Otci a vede nás blíže k Ježíši v životě vskutku eucharistickém. Tak zůstaneme věrni kořenům české i evropské civilizace. S Marií k Ježíšovi v lásce Ducha, ke slávě věčného Otce! Za dobro této vlasti. Amen.

V modlitbě věřících - přimluvách se k nebi vznášely prosby: *za Svatého Otce Jana Pavla II.*, jehož požehnání spočinulo i na této farnosti (u příležitosti 100. výročí posvěcení kostela, v r. 1996, zaslal Svatý Otec farnosti své Apoštolské požehnání), aby jeho svědectví pravdě, spravedlnosti a lásce zasévalo do srdcí lidí světa sémě Božího království; *za ty, kdo vykonávají správu věcí veřejných*, aby si byli vědomi své odpovědnosti před Tím, jemuž náleží veškerá moc na nebi i na zemi; *za všechny, kdo během osmi staletí*

vzývali na tomto místě Boží jméno, aby jejich modlitby a oběti přinášely svůj užitek v nových křesťanských povoláních; *za děti a mládež vesnice*, aby v setkání s Tím, který přišel, *aby měli život a měli ho v hojnosti*, došly naplnění své touhy po štěstí; *za rodiny obce*, aby ve svaté rodině nazaretské nacházely zdroj

jednoty osob, žijících v jediné lásce; *za nemocné a trpící*, aby tím, že doplňují, co zbývá do plné míry Kristových útrap, přinášeli poselství naděje těm, kdo prožívají životní zkoušky či rozhodování; vděčná vzpomínka zalétla i k dávným předkům, kteří se v těžkých chvílích utíkali ke sv. Floriánovi, jehož si zvolili za patrona obce - a eucharistické shromáždění prosilo, aby i současní věřící hledali na jeho přimluvu svou sílu v Boží všemohoucnosti; závěrečná prosba pak byla *za všechny, kdo s velkou láskou budovali tento chrám zasvěcený Mariinu narození*, aby došli plného společenství s Královnou nebe a země. Modlitbu věřících pak apoštolský nuncius zakončil slovy:

„Všemohoucí věčný Bože, ty jsi veliký ve svých svatých a zvláště v Panně Marii jsi našel zalíbení. Dej, ať i my kráčíme cestou tvé pokorné služebnice a tak dojdeme plné účasti na slávě, kterou jsi slíbil Abrahámovi a jeho potomkům.“

Obětní průvod, v němž byly kromě chleba a vína přinášeny i dary věřících (dívka v hanáckém kroji a upomínková keramika k 800. výročí založení obce), doprovázel zpěv 'Zdrávas Maria', od Pavla Křížkovského významného skladatele, čerpajícího z lidových motivů a někdejšího dómského kapelníka u sv. Václava

v Olomouci.

Svaté přijímání pak provázela pokorná slova setníka z evangelia '*Domine, non sum dignus..*' (*Pane, nejsem hoden*) v hudebním ztvárnění proslulého španělského kapelníka u S. M. Maggiore v Římě, současníka Palestriny - T. L. da Victoria (1548-1611). '*Ježíš Kristus je stejný, včera i dnes a navěky*' - tato slova sv. Pavla se stala mottem jubilejního roku a jsou poselstvím naděje,

kteřá je plná nesmrtelnosti. Právě eucharistii dali Otcové Církve název '*farmacum immortalitatis*'.

Těm, kdo přistupují ke svatému přijímání se stává pokrmem k životu věčnému.

Tuto hlubokou pravdu křesťanské víry vyjádřil sbor Mons. Olejníka v celé její majestátnosti právě ve chvíli, kdy věřící

přijímali chléb,
'který sestoupil z nebe
pro život světa'.

V závěru eucharistic-
kého slavení, po
Modlitbě po přijímání,
zazněla vděčná
vzpomínka na první
návštěvu J.E. Mons.
Coppa v Pustiměři a
Drysicích v roce 1997.
O svátku Povýšení
svatého kříže, 14. září
1997, totiž uděloval
svátost biřmování v
chrámu sv. Benedikta v

Pustiměři. Tehdy jedna z biřmovaných - Iveta Rozehnalová přivítala nuncia v jeho mateřštině - italsky. Tuto významnou událost připomněla Iveta Tichá i dnes, a společně s Marií Marákovou předaly svému biřmovateli kytici sedmi červených karafiátů, symbolizujících sedmero darů Ducha svatého:

"Sua Eccellenza, sono passati quattro anni dall'indimenticabile giorno di cresima a Pustiměř. Allora Lei ci ha lasciato un augurio: 'di essere sempre degni del dono ricevuto dal Alto, di fare onore sempre a Gesù e mantenersi veri, autentici testino-ni del Vangelo e fedeli alla Santa Chiesa'. Ma,

dobbiamo confessare che proprio nel mondo di oggi così complicato ci sentiamo perplessi e spontaneamente vengono nella nostra bocca le ferventi parole dei discepoli di Emmaus: 'resta con noi'. Sì, Sua Eccellenza, 'resta con noi', abbiamo bisogno della Sua presenza di fede coraggiosa, speranza che non tramonta e l'amore il cui segno - la croce, ci ha consegnato. Però sapendo che ciò è impossibile La ringraziamo per la Sua presenza e La preghiamo di abbracciare ciascuno di noi nel Suo cuore apostolico, nelle sue preghiere e nel suo quotidiano 'portare la croce'. Solo così anche noi saremo capaci di adempiere il Suo augurio."

/"Vaše Excelence, uplynula čtyři léta od nezapomenutelného dne biřmování v Pustiměři. Tehdy jste nám zanechal přání,

abychom 'vždy byli hodni daru přijatého shůry; abychom stále dělali čest Ježíši a zůstali skutečnými, pravými svědky evangelia a věřícími svaté Církve". Musíme však přiznat, že právě v dnešním, tak složitém světě se mnohdy cítíme zmateni a spontánně rty šeptají vroucí slova

emauzských učedníků: 'zůstaň s námi'. Ano, Vaše Excellence, 'zůstaňte s námi', potřebujeme Vaši přítomnost odvážné víry, neutuchající naděje a lásky, jejíž znamení - kříž, jste nám daroval. Protože však víme, že to není možné, děkujeme Vám za Vaši přítomnost a prosíme Vás, abyste každého z nás objal ve svém apoštolském srdci, ve svých modlitbách a ve svém každodenním 'nesení kříže'. Jedině tak budeme schopni naplnit Vaše přání."/

Poté starosta obce pan Luděk Horecký, požádal Jeho Excelenci, aby požehnal obecní znak a prapor:

Vaše Excellence, před několika okamžiky jsme přinášeli ke slavení eucharistie chléb a víno - 'plod země a plod lidské práce'. Právě tyto dary vyjadřují symboly znaku a praporu obce

Drystice: radlice a vinařský nůž. Jménem obce Vás nyní prosím, abyste požehnal tyto insignie, a s nimi všem, kdo svou prací a všestranným lidským úsilím naplňují příkaz Stvořitelův: "Podmaňte si zemi!"

Latinský výraz pro žehnání 'benedictio' či slovanský 'blagoslovit' jsou výrazy vděčnosti, chvály a oslavy Boží. Vskutku každé požehnání je dobrořečením Všemohoucího Boha, jež směřuje ke stvoření. Požehnání, které apoštolský nuncius pronesl nad insigniemi obce tedy není pouhým žehnáním mrtvých symbolů, ale výrazem Boží moci a moudrosti v

životě všech, které tyto symboly spojují v rodinu jediné obce, jediného tvůrčího společenství v rozmanitosti jeho profesí, zaměstnání či povolání.

"Bože, v tobě má původ každé pravé společenství. Požehnej všem, které spojuje toto znamení, aby byli nositeli jednoty, vzájemné pomoci a pokoje. Ať jejich práce a snahy upevňují ty hodnoty, které jsou ve shodě s tvou vůlí a s evangeliem tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen."

Nato Mons. Coppa symboly požehnal a pokropil svčenu vodou. Dojemný byl okamžik, kdy nuncius přistoupil k obecnímu praporu a políbil ho. Toto gesto bylo hlubokým výrazem láskyplné účasti na životním úsilí i údělu těch, které tento znak spojuje. Jakoby vkládal do života budoucích generací dech života podobný výzvě, jež v památném snu zazněla k

císaři Konstantinovi, kdy spatřil zástavu s křížem, pod nímž se skvěl nápis *'In hoc signo vinces'* (v tomto znamení zvítězíš). Tento polibek živě připomenul gesto, jež neodmyslitelně patří k apoštolským cestám současného papeže, jehož jménem nuncius říká: *'žijte ve svobodě ke které vás osvobodil Kristus'*.

Jestliže tato slova, pronesená Janem Pavlem II. u příležitosti historicky první návštěvy papeže na moravském Velehradě, vyjádřil apoštolský nuncius zmíněným gestem, pak správce farnosti dr. Josef Beníček vzpomněl papežových slov závěrečném poděkování:

'Sua Eccellenza, když Svatý Otec Jan Pavel II. promlouval při své první návštěvě ke světu kultury této země, svěřil mi významná slova 'stavte na Kristu, úhelném kameni společnost a kulturu budoucího věku'. Jsem vděčný všemohoucímu Bohu, že jste to vy, apoštolský nuncius, kdo v této farnosti Mariina narození pokládáte na Kristu základy nového milénia. Víím, že zakrátko nás musíte opustit, přesto Vás upřímně prosím, abyste toto místo nosil ve svých vzpomínkách a modlitbách'.

Poté celé shromáždění

zazpívalo Te Deum před vystavenou Nejsvětější svátostí, kterou pak arcibiskup Giovanni Coppa udělil požehnání.

Po skončení mše svaté se přítomní seřadili v procesí a vykročili za doprovodu brilantní krojované kapely "Šohajka" z Dolních Bojanovic směrem k návsi, jíž dominuje socha sv. Floriána. Tady, při pietní vzpomínce předků, bylo vzpomenuáno celých generací, které se v dobách přírodních pohrom či válek v slzách utíkaly pod mocnou ochranu dávného mučedníka (+304). Jeho velikost, spočívající na *'věrnosti Božímu zákonu, i když mu šlo o život nezalekl se, neboť měl základy na skále'*, promluvila ze sboru ke cti mučedníka. Ten završil nuncius modlitbou:

*„Modleme se.
Všemohoucí Bože,
ty dáváš věřícím
vytrvalost,
ty dáváš slabým sílu;
dej nám na přímluvu
svatého mučedníka
Floriána, ať máme
jako on podíl na
utrpení a vzkříšení
tvého Syna, abychom s
ním dosáhli u tebe
dokonalé radosti.
Skrze Krista
našeho Pána.
Amen.“*

Požehnání a následné položení kytice k restaurované soše patrona obce byla vyznáním víry v Boží moc, která přichází shůry, ale i vděčnosti generaci našich předků, kteří se k této pomoci utíkali.

Poté se procesí odebralo do sportovní haly, kde po úvodních fanfárách pronesl slavnostní projev pan starosta Luděk Horecký:

Vaše Excellence, vážený pane přednosto, pane děkane, vážení představitelé občanského a církevního života, občané Drysic a milí hosté, když jsem před dvěma lety přebíral z rukou předsedy parlamentu ČR znak a prapor obce Drysice, měl jsem před očima nejen heraldické insignie, které budou od nyníška reprezentovat identitu obce, ale uvědomil jsem si, jak se v těchto symbolech zračí staletí lidských údělů našich otců a přál jsem si, aby jejich poselství zaznělo právě ve chvíli, kdy tyto znaky budou slavnostně představeny.

První skutečností, jež bezesporu zaujala naše předky, byla geografická orientace této krajiny na jihovýchodním úpatí Dražanské vrchoviny, kde následně založili jednu z nejstarších moravských osad, což dosvědčuje i název obce - Drysice. Svou úrodnou půdou i členitostí povrchu byla přímo stvořena k zemědělství a šlechtění vinné révy. Nikterak proto nepřekvapuje, že tato 'oáza' upoutala záhy pozornost moravských knížat a později i českých panovnických rodů. A byl to právě český král Přemysl Otakar I., který tuto původně zeměpanskou obec daroval v roce 1201 olomouckému kostelu sv. Václava. Od tohoto prvního historického datování se odvíjí i dnešní slavení. Pohled na uplynulých osm staletí, jež jsou v hlavních črtech naznačena v publikaci vydané k letošnímu výročí, se však

nevyčerpává pouze v obdivu přírodní krásy místa, nýbrž směřuje k těm, kdo ji v dlouhých dějinných údobích vytvářeli - k matkám, otcům, dětem a rodinným společenstvím. Jim vděčíme za výchovu ke kultuře svědomí, která nachází svůj výraz v úctě, oběti, soucitu a bratrské pomoci. Tyto hodnoty opravdového lidství významně vynikly v nejtěžších údobích morových ran, požárů a především během dvou světových válek XX. století, které tak bolestně zasáhly mnoho rodin naší vesnice. Právě v těchto chvílích toužila zraněná lidská srdce po naději, po obnovené kráse, po pravdě svědomí.

Odpověď tvůrčí naděje, která vedla jejich kroky, je třetím poselstvím, jež na prahu nového milénia zaznívá i k nám. Vyslovil je sám Bůh: "Duc in altum", zajdi na hlubinu. Jeho slovo promlouvá v tajemství krásy, která obklopuje lidské dějiny a přivádí je k úžasu; prastará vyznání otců 'bez Božího požehnání,

marné naše namáhání' nacházíme v rodinách i v životních svědectvích tolika významných kněží – rodáků; tvář jeho milosrdenství a dobročinné lásky spatřujeme ve službě řeholních sester z naší krve.

"Duc in altum" - tato slova vložil do vínků světa nového tisíciletí Ten, jenž neochvějně vydává svědectví naděje, protože sám Bůh jej učinil skálou.

Já, starosta obce, v jejímž teritoriu se nachází 'skála', inspirující mnohé umělce a filmové režiséry, dnes přejímám tato papežova slova! Ano, 'zajděme na hlubinu' svých dějin a uchovejme si touhu po pravdě, která otevře cestu k naději nám i těm, kdo přijdou po nás. Bůh ať žehná dílu, které před osmi staletími započal.

Historický význam slavnosti byl umocněn i oznámením,

že "u příležitosti 800. výročí založení obce Drysice rozhodlo její zastupitelstvo o udělení "čestného občanství" Jeho

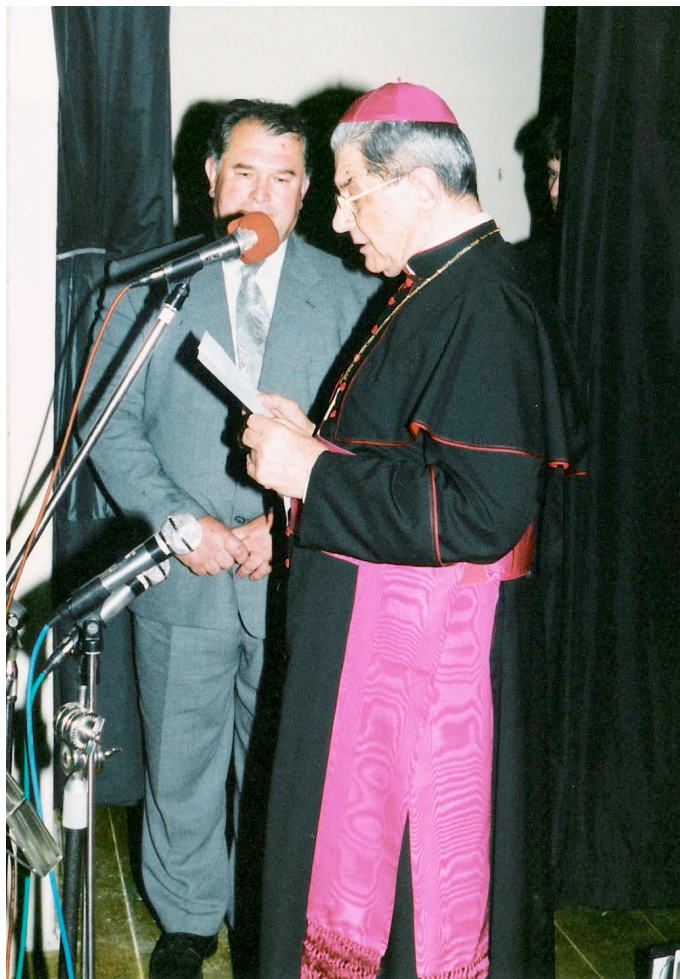
Excelenci, mons. Giovanni Coppovi, apoštolskému nunciovi v České republice".

Při slavnostním předání pak starosta řekl:

Vaše Excellence, vaše osobnost si v novodobých dějinách této země získala velký respekt a vážnost. Prozíravou moudrostí, laskavostí a obětavou blízkostí jste významně oslovil i tuto vesnici, která měla tu čest Vás přivítat v roce 1997. Dnes Vám chci tuto vděčnost vyjádřit zařazením Vašeho jména mezi 'čestné občany' naší vesnice. Nevím, zda-li v následujících osmi staletích bude moci některý z mých nástupců udělit 'čestné občanství' osobnosti ještě významnější.

Jeho Excellence, Apoštolský nuncius vyjádřil své poděkování následujícím projevem:

"Pane starosto, prokázal jste mi dnes velkou čest, když jste mi předal atestaci čestného občanství obce Drysice, u příležitosti

oslav osmistého výročí jejího založení.

Byl jsem už velmi překvapen a samozřejmě také hrdý, když jsem obdržel milý dopis důstojného pana administrátora, jímž mi sděloval, že jste se rozhodl se zdejšími představiteli, udělit mi toto vyznamenání. A dnes se to stalo skutečností.

Považuji toto gesto za laskavé a šlechetné a vidím v něm věrný výraz duše všech občanů, jež je duší moravskou: obzvláště jemnou ve svých citech, jakož i silnou a ušlechtilou ve svých projevech náboženských i občanských. Duše, kterou jsem oceňoval už od své první návštěvy zde v roce 1997.

Děkuji vám z celého srdce za toto gesto, jež mne hluboce dojal. Budu si stále a často připomínat vaši obec, kterou jsem také mnohokrát viděl z dálnice.

Vždycky jsem říkal, že nejsem skoro nic. Žil jsem ve svatozáři papeže, protože jsem měl tu čest a zodpovědnost zastupovat v České republice a u vás žehnající postavu Svatého Otce, k němuž směřuje všechna naše láska a oddanost. A nyní jsem už méně než nic, protože mé poslání skončilo a Svatý Otec už jmenoval nového Apoštolského nuncia pro Českou republiku.

Ale nikdy nezapomenu na vaši dobrotu, již jste mi projevili. V této chvíli obětuji Panně Marii a sv. Floriánovi vyznamenání, které jste mi udělili, a Já vás budu stále připomínat ve svých každodenních modlitbách."

Mons. Coppa, papežský nuncius a P. Mag. Olejník, papežský prelát (dnes devadesátiletý).
V Drysicích se setkali poprvé.

Kapela "Šohajka" pak věnovala novému drysickému 'občanovi' svou nejpopulárnější skladbu, téměř neodmyslitelnou v blahopřání na rádiu Proglas, - 'Slyšíš, jak zvoní'. Dojemné bylo i loučení Jeho Excellence, kdy všichni přítomní

povstali, aby mu vzdali svůj hold. Valčík excelentní 'Šohajky' doprovázel odchod nejvýznamnějšího 'spoluobčana'. Všechny zahrnoval do stisku rukou, úsměvu slunné Itálie i vznešenosti ducha, k jehož hlubinám přivádí motto jeho biskupského znaku: „*Sobria ebrietas Spiritus*“ (Střízlivé opojení Duchem).

První stránku *KRONIKY* obce *DRYSICE* v novém miléniu zdobí slova, Apoštolského nuncia“:

'S nejbřelejšími přáními všeho dobrého do dalších 800 let!'

*Con i migliori auguri di ogni bene per
altri 800 anni!*

Požehnej Pán Břhýatou otci Drysice!

+ Giovanni Coppa, N.A.

KRONIKA Římskokatolické farnosti v Drysicích, začíná nové milénium slovy:

*In occasione dell' 800° Anniversario di fondazione della
cittadina di Drysice, sono stato molto lieto di poter
celebrare la S. Messa in onore della Beata Regina Maria.
Che Ella benedica la cara parrocchia e la renda un giardino
di buone Famiglie, di vocazioni, di una fioritura sana e buona.
Ogni benedizione da Dio Onnipotente!*

+ Giovanni Coppa N.A.

*„Jsem velmi rád, že jsem mohl u příležitosti 800. výročí založení obce Drysice slavit mši svatou
k počtě blahoslavené Panny Marie. Ona ať žehná drahé farnosti a činí ji zahradou
dobrých rodin, povolání, zdravé a dobré mládeže“/*